

отъ тези дѣйствия и какви сѫ бѣлѣжкитѣ и възраженията на участвующите въ дѣлото лица или на поемните.

Чл. 252. Въ протокола на распитиетъ се означаватъ:

1) распитаните лица, а така сѫщо и ония, които сѫ се намирали при распитиетъ, въ качеството на страни;

2) отговорите на распитаните лица, и

3) бѣлѣжките на обвиняемия или възраженията, каквите е направилъ кога сѫ се распивали свидѣтелите.

Чл. 253. Протоколътъ се подписва отъ всички спомѣници въ заглавието му лица. За безграмотните се подписватъ, по устната имъ молба, ония, на които тѣ довѣрятъ.

Чл. 254. Протоколътъ се прочита на всички лица, които ще го подпишатъ. Ако нѣкой отъ тѣхъ не ще, или не може да го подпише, причината на това се обяснява въ протоколътъ.

Чл. 255. Освѣнъ въ случаите, изрично предвидени въ този законъ, съдебния слѣдователъ съставя особенни постановления само тогава, когато това е потрѣбно за обяснение ходътъ на слѣдствието или распорѣжданието на слѣдователя.

Чл. 256. Въ постановленията се означаватъ както врѣмето кога сѫ съставени, така и законните поводи и основанията на дѣйствията, които се предприематъ по извѣршиване на слѣдствието. Постановленията, съ искключение на случаите, показани въ чл. 225, се подписватъ само отъ слѣдователя.

Чл. 257. Остъргвания въ протоколътъ и въ постановленията на съдебния слѣдователъ не се допускатъ; но очевидни поправки и допълнения могатъ да се правятъ, съ